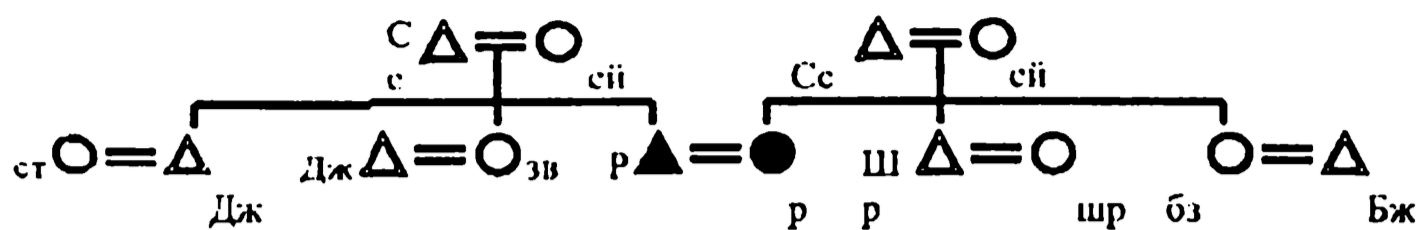

пряка линия във второ и трето низходящи поколения понякога са повлияни от локалния български диалект и с ромски суфикс звучат като *унуко* и *унука*. При роднините по съребрено сватовство, понятията *джамутро* и *бори* се запазват във всички низходящи поколения.

В терминологията за прякото сватовство остават непроменени само понятията за съпруг и съпруга – *ром* и *ромни*. В първо възходящо поколение *Сс* (састро) и *сй* (сасуй) отразяват най-популярния ромски диалектен вариант в България и са пълен аналог на калдерашките “сокро” и “сакра”. В поколението на брачната двойка, за съребрените роднини на съпруга от мъжки пол се използва ромското *Дж* (джес – дсвер и зет, съпруг на зълва). За роднините от женски пол се използват български термини: *зв* (зълва) – за сестрата на съпруга и *ет* (етърва) за съпругата на брата на съпруга. За съребрените роднини на съпругата се използват локалните диалектни определения характерни за българската родствена терминология - *Шр* (шурей), *шр* (шуренайка), *Бж* (баджанак) и *бз* (балдъза).